

jo stillet i Gjenindpodningens Interesse, og vi have antaget, at det saaledes mulig lettere vilde vinde Thingets Bifald og blive vedtaget. Vi ansee det for overordentlig vigtigt, at der træffes virksomme Foranstaltninger til at fremme Gjenindpodning, naar en Kopperepidemi udbryder. — Med disse Ord skal jeg anbefale Vædringsforslaget under Nr. 8 til § 9 til det ærede Thing.

Griffen: Det fremgaaer jo af ærede Medlemmers Bestræbelser saavel som ogsaa af de Udtalelser, der ere faldne her i Salen angaaende denne Sag, at det ansees for nødvendigt, at en Gjenindpodning finder Sted. Det Forslag, som den ærede sidste Taler (Schøler) her har fremstillet i en Form, hvori jeg kan stemme for det, vedkommer kun det Tidspunkt, da en Kopperepidemi er udbrudt, men Lovens § 9 siger, at under almindelige Forhold kan en Gjenindpodning ogsaa finde Sted i Kjøbenhavn gratis og udenfor Kjøbenhavn for en Betaling af 24 Sk. Jeg har nu ikke ganske kunnet tiltræde, hvad den ærede sidste Taler sagde, at det kun skulde være under en Kopperepidemi, at Folk vilde lade sig gjenindpode; det kunde tænkes, at der ogsaa under almindelige Forhold var dem, som ønskede at lade sig gjenindpode, og for at lette Afgangen dertil har jeg i Forbindelse med 7 andre Medlemmer stillet Forslag om, at Betalingen derfor skal nedsættes fra 24 Sk. til 16 Sk. Jeg tror ikke, at det er at gaae Lægerne for nær, da Gjenindpodning jo kan finde Sted under Besørgelsen af deres almindelige Forretninger, paa Bistatsrejser, naar flere Personer ere samlede, og vi troste os saameget mere til at troe, at vi ikke ville gaae Lægerne for nær, som det har viist sig afvigte Sommer, da der herskede Kopperepidemi, at Lægerne for en Betaling af 16 Sk. have gjenindpodet saa Mange, som ønskede det. Det er for at lette Afgangen til Gjenindpodning, at vi have stillet Forslaget, og det er derfor, at jeg paa egne og de andre Herrers Begne skal tillade mig at anbefale det.

Ordføreren: Jeg glemte, da jeg før havde Ordet, at omtale det Vædringsforslag,

som blev motiveret af den ærede sidste Taler. Udvalget tror ikke at kunne tiltræde Thinget dets Vedtagelse. Der er jo en Forskjel paa at nedsætte Betalingen, naar en Kopperepidemi finder Sted, da Vaccination kan stee i meget betydeligt Omfang og let kan medføre temmelig betydelige Beføstninger, og at nedsætte den nuværende Betaling under ordinære Forhold. Det vil desuden vistnok kun være meget sjældent, at Noget lader sig revaccinere, uden at der er en Epidemi tilstede, saa det vil neppe heller have nogen stor praktisk Betydning. Dertil kommer, at Districtslægerne i det Hele taget ikke ere synderlig gunstigt stillede, og ogsaa af den Grund finder Udvalget Betænkkelighed ved at nedsætte den Betaling, som nu efter Loven tilkommer dem saavel for Revaccination som for Vaccination første Gang, hvilket i begge Tilfælde er 24 Skilling. — Siden jeg har Ordet, maa jeg dog ytre mig noget mere udførligt angaaende Vædringsforslaget under Nr. 6, som jeg fraraadede Thinget at vedtage. Den ærede Landssthingsmand, der havde Ordet i denne Anledning, (M. Andersen) vilde nemlig gjøre gjældende, at efter den nu gjældende Lovgivning hvilede der ikke nogen Forpligtelse paa Befolkningen til at lade Lægen tage Vaccine af Børnene. Dette er imidlertid en Misforstaaelse. Den gjældende Ret er, at en saadan Forpligtelse hviler paa Befolkningen; det er med klare Ord udtalt i Pl. af 19de November 1811 § 11. Der staaer der: „Naar Vaccinationen er foretagen uden Betaling og paa offentlig Beføstning, paaligger det den Vaccinerede, efter foregaaende Tilføjelse, at fremstille sig for Lægen, paa det at Koppernes Vgthed kan werde bedemt; og maae hverken de Vaccinerede eller deres Paarørende i saa Tilfælde vægre sig ved, at der tages Kopperindpodningsmaterie af deres Vacciner“. Denne Bestemmelse er ikke hævet ved nogen senere Lov og er følgelig gjældende Ret. Forsaavidt den af den ærede Taler citerede Ministerfkrivelse kunde synes at staae i Modstrid dermed, saa er dette kun tilsyneladende. Den ministerielle Skrivelse gaaer ud paa, at der ikke er noget Tvangsmiddel tilstede; den nægter ikke, at den omhandlede Forpligtelse hviler paa Befolkningen, men udtaler alene,